

Rode hond (Rubella)

Inleiding

Rode hond (rubella) is een zeer besmettelijke virusziekte die vnl. bij kinderen voorkomt. De ziekteverschijnselen zijn meestal niet ernstig: koorts, uitslag, opgezette klieren achter de oren en ontstoken ogen. Wanneer een zwangere besmet wordt, kan dit echter wel ernstige gevolgen hebben. Rode hond kan onder meer doofheid en blindheid van de baby veroorzaken.

Oorzaak

Rode hond wordt veroorzaakt door het rubellavirus. De periode tussen het moment van besmetting en het optreden van de eerste symptomen (de incubatietijd) ligt gewoonlijk tussen de twee en drie weken.

Verspreiding

Rode hond wordt overgedragen door druppeltjes in de lucht (aanhoesten en lichamelijk contact). Dus ook handen schudden of gezamenlijk gebruik van een handdoek kan tot besmetting leiden. Een zwangere met rode hond kan de ziekte op de ongeboren baby overbrengen.

Risico's van rode hond tijdens de zwangerschap

Besmetting met rode hond gedurende de eerste drie maanden van de zwangerschap kan ernstige afwijkingen bij de baby veroorzaken en zelfs leiden tot een miskraam. De kans dat er problemen optreden is zo'n 25 procent. Dit risico is zo groot dat zwangere vrouwen die besmet raken met rode hond, geadviseerd wordt de zwangerschap te laten afbreken. Na de vierde maand levert besmetting geen gevaar meer op voor de baby.

Gevolgen van rode hond voor de baby

Wanneer de baby voldragen wordt, kan het geboren worden met allerlei afwijkingen die echter niet direct na de geboorte zichtbaar hoeven te zijn. Een baby waarvan de moeder tijdens de zwangerschap rode hond heeft gehad, moet dan ook goed in de gaten worden gehouden. Later in de kindertijd kunnen nl. problemen ontstaan met het gezichtsvermogen, het gehoor, het leervermogen en het gedrag.

Onderstaande veelvoorkomende aangeboren afwijkingen kunnen alleen of in combinatie optreden:

- oogafwijkingen zoals grijze staar en glaucoom, die resulteren in verminderd gezichtsvermogen of blindheid, - verlies van het gehoor (doofheid) als gevolg van beschadiging van de gehoorzenuw,
- hartafwijkingen (open ductus arteriosus en vernauwing van de longslagader), - huiduitslag, - een laag geboortegewicht, - diarree, - longontsteking, - bloedarmoede of - een geestelijke handicap.

Dit totale complex aan afwijkingen noemen we congenitale rode hond. Baby's met deze ziekte zijn meestal sloom en prikkelbaar.

Diagnose

Zoals gezegd wordt rode hond veroorzaakt door het rubellavirus. Er worden dan bepaalde antistoffen in het bloed aangetroffen. Op basis hiervan kan dan de diagnose worden gesteld.

Behandeling

De verschijnselen van rode hond zijn op zichzelf vrij mild en er is geen speciale behandeling voor nodig. Het is een ziekte die vanzelf geneest en de behandeling is voornamelijk gericht op het verlichten van de koorts - en pijnklachten. Het is echter wel een besmettelijke ziekte die zich gemakkelijk kan verspreiden naar bijv. andere leden van het gezin. Het kan daarom noodzakelijk zijn een besmette persoon te isoleren. Iemand is gewoonlijk besmettelijk vanaf een week voordat de eerste verschijnselen optreden tot ongeveer een week nadat de symptomen zijn verdwenen. Mensen die eenmaal rode hond hebben gehad, zijn voor de rest van hun leven immuun voor deze ziekte.

Voorzorgsmaatregelen

Door vaccinatie kan rode hond worden voorkomen. Daarom komt sinds de ingebruikname van het vaccin tegen rode hond de ziekte dan ook bijna niet meer voor. Kinderen worden tussen de 12 en 18 maanden ingeënt met het BMR - vaccin, dat bescherming biedt tegen bof, mazelen en de rode hond. Voordat kinderen naar de basisschool gaan krijgen ze een herhalingsvaccinatie.

Wanneer je echter niet bent ingeënt tegen rode hond en zwanger wil worden, is het dus verstandig je eerst te laten vaccineren. Tijdens de eerste drie maanden na de vaccinatie mag je dan niet zwanger raken, omdat de afweer pas na enige tijd volledig is ontwikkeld. Wij laten bij je eerste zwangerschap altijd controleren of je antistoffen hebt tegen rode hond. Inenting tijdens de zwangerschap is niet mogelijk.

BMR - vaccin

Er is in de media nogal veel (misleidende) berichtgeving geweest over evt. mogelijke verbanden tussen het BMR - vaccin en autisme terwijl daar geen wetenschappelijk bewijs voor is gevonden.

Het voorstel kinderen drie afzonderlijke vaccins te geven, houdt een duidelijk risico in omdat ze op die manier veel langer dan noodzakelijk zijn blootgesteld aan ernstige infecties. Ouders wordt dan ook sterk aanbevolen hun kinderen te laten vaccineren met het BMR - vaccin.

Dit vaccin kan zonder risico worden gegeven aan mensen zonder contra-indicaties (bijv. bijkomende infecties), ongeacht de vaccinatiegeschiedenis of natuurlijke besmetting die in het verleden evt. heeft plaatsgevonden.